

Overwintering in Fethiye, Turkije

Reisverslag 1 - 2007

Het is alweer 4 maanden geleden dat het laatste reisverslag in jullie e-mail bus viel. Intussen is het 2007 geworden en onze overwintering in Fethiye loopt ten einde. De tijd is omgevlogen en we kunnen amper geloven dat er alweer 5 maanden opzitten. Op 15 april, wanneer ons contract afloopt, zeilen we noordwaarts langs de Turkse kust richting Istanboel. Voor het zover is hebben we nog wat inkopen te doen en wat kleine klusjes af te ronden. De winterperiode sluiten we af door samen met Joyce en Bert, die in Marmaris voor een week een zeilboot hebben gehuurd, de eerste week van april met 2 schepen een zeiltocht te maken langs de baaien van Marmaris tot Fethiye. Hoe we onze winter in Fethiye hebben doorgebracht en de Turkse levenswijze op ons hebben laten inwerken, lezen jullie in ons "overwinterverslag", de 5de overwintering alweer.

Fethiye

Fethiye heeft in 1923 haar huidige naam gekregen, als eerbetoon aan Fethi Bey. Aan de haven staat een monument ter herinnering aan deze vliegenier die in de Turkse Onafhankelijkheidsoorlog is omgekomen. Vóór 1923 heette Fethiye Telmessos, wat "Stad van Licht" betekent¹. De stad ligt op de uitlopers van een heuvelrug aan een schitterende baai. Achter de stad tekent zich tegen een meestal helderblauwe hemel een bergmassief af met toppen van 2000m en hoger, die in de winter met sneeuw zijn bedekt.

Fethiye maakt op ons een heel gezellige en levendige indruk, veel gewoner dan Marmaris wat meer een toeristenverzamelplaats is.

In oktober slenteren we door de Fethiye kashba, die nog grotendeels open is en waar zich allerlei kleine kleurige en geurige winkeltjes bevinden afgewisseld door terrasjes en restaurantjes.

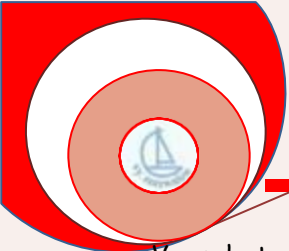
We genieten van het straatbeeld dat zo anders is dan we de afgelopen jaren gewend waren. Kerken en kerkklokken zien en horen we niet meer. Moskeeën en minaretten hebben hun plaats ingenomen. Elke dageraad en daarna nog 4x/dag, weerklinkt vanaf de minaretten luidkeels de oproep tot het gebed. We weten nu zeker dat we buiten Europa en in de Levant zijn aangekomen.

Wel/geen EU-toetreding

Tijdens de eerste weken in Turkije beluisteren we op de Wereldomroep de discussie of Turkije wel dan niet tot de EU kan/mag toetreden. Na rijp beraad valt de beslissing dat de toetreding nog even in de wacht wordt gezet. Als we eerlijk zijn, dan is Turkije op de meeste gebieden beslist niet westers georiënteerd en moet er nog veel gebeuren om de EU standaard te evenaren. Ondertussen genieten wij van deze on-Europese vriendelijkheid en de ontspannen manier waarop de mensen hier tegenover het leven staan.

¹ Het boek: "**Vogels zonder Vleugels**" van Louis De Bernières, (ook de schrijver van "**Kapitein Corelli's mandoline**") geeft een goed beeld over de leefwijze van de mensen in SW-Turkije door de eeuwen heen. De ontstaanswijze van het hedendaagse Turkije door grondlegger Attaturk worden in het boek ook uitgebreid beschreven.

Overwintering in Fethiye, Turkije

Voor het eerst sinds 2002 hebben we Nieuwe Turkse Lira's (YTL) in plaats van Euro's in onze portemonnee. De YTL-munt lijkt wel erg veel op de Euromunt. De prijzen voor levensonderhoud liggen in Turkije veel lager dan in de Europese landen waar we tot nu vertoefd hebben. Ongewoon voor ons is, dat haast nergens prijskaartjes bij staan en je op alles moet afdingen, ondanks de lage prijzen. Het is een spel, soms een vermoeiend spel! Toch denken we dat het heel erg leuk is om in het Turkije van nu een tijdje rond te kijken, hoewel de taal ons maar moeizaam van de tong rolt!

Lokaal vervoer en vermaak

Om van A naar B te komen in Fethiye (en in de rest van Turkije) wordt gebruik gemaakt van de zogeheten dolmush. De dolmush is een bestelbusje met 10-15 zitplaatsen, die van het beginpunt heel langzaam naar het eindpunt rijdt. Als je mee wilt rijden, steek je de hand op en de dolmush stopt. Wil je er weer uit dan vraag je te stoppen en hij stopt. Deze perfecte service kost slechts 1 YTL pp (= 0.50 €), waardoor onze fietsjes minder wielomwentelingen hebben gemaakt dan ander jaren.

Onze ontdekkingstocht door de stad brengt ons al snel bij de overdekte markt waar 6 dagen per week verse groente & fruit, vis & vlees (excl. varkensvlees) en kruiden & noten worden verkocht.

De stalletjes zijn erg kleurrijk en de verkopers vriendelijk en behulpzaam. Het bijzondere aan deze markt is, dat je er ook kunt eten. Langs de buitenrand van de viskramen zijn mini restaurantjes waar je de zojuist gekochte vis kunt laten klaarmaken.

Je betaalt aan het restaurant dan een klein bedrag voor het bereiden van de vis.

Vervolgens wordt de vis met verse salade en frietjes geserveerd. Dit alles kun je laten vergezellen van een glaasje wijn of een kopje Turkse thee en/of een voorafje van octopus of hete garnaltjes. Om te smullen!

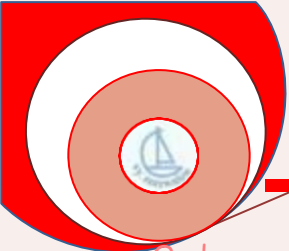
Naast de overdekte markt, is er elke dinsdag een enorme straatmarkt. Niet alleen groente, fruit, noten, kruiden en levende dieren (kippen). Er zijn ook veel stalletjes met kleding, tapijten, schoenen en huishoudelijke artikelen, van alles te koop dus.

Van heinde en verre komen de mensen om op deze markt iets te kopen of te verkopen.

Het is een genot om te zien hoe de lokale bevolking zich mengt met de vele buitenlanders die op de markt aanwezig zijn.

Een verkoper met een speciaal gevoel van humor roept met een vrolijke brul naar ons: "I want your money for my new Ferrari!" beiden schieten we in de lach. Als die man voor ons wat bruikbaars in zijn kraam verkocht, had hij ons ongetwijfeld als klant gehad.

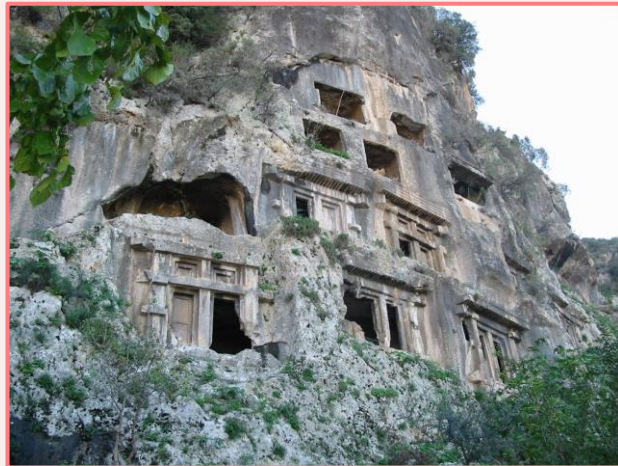
Overwintering in Fethiye, Turkije

Oude en nieuwe kunst

Op een van de wandelingen komen we langs een sarcofaag die als een huisje in het midden op de weg staat en als middenberm fungeert.

Het is een overblijfsel uit de tijd van de Lyciers die langs de kust van SW-Turkije hebben gewoond. In de rotswand boven Fethiye, zijn nog de enorme uitgehouwen tempelgraven van dezelfde Lyciers te bezichtigen. De grootste tempel is gedateerd op 4de eeuw BC.

We verbazen ons over de steilheid van de rotsenwanden waarin de graven zijn

uitgehouden en vragen ons af hoe ze dat in die tijd hebben kunnen maken.

Tegenover de haven is een Romeins theater, uit een iets latere periode, te bezichtigen. Deze is door verschillende aardbevingen ernstig beschadigd is en wordt jammer genoeg niet gerestaureerd of onderhouden. Op en rond dit Romeinse Theater vinden we de enige graffiti van Fethiye!

Kerst en nieuwjaarsviering

In december horen we van de andere live-a-boards op de steiger dat het kerstfeest georganiseerd wordt door de plaatselijke groep Engelsen.

Enkelen van deze groep liggen in de zomer ook met een boot aan de steiger. Het blijkt dat we alleen maar 20 YTL pp hoeven te doneren voor het feest en zelfs niet mee hoeven te helpen met koken, wat een luxe!

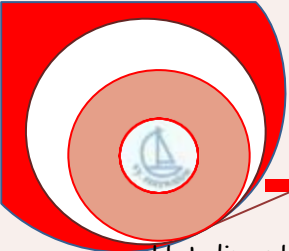
Dat komt wel goed uit want Anneke en Jan (Ineke's zus en haar partner) komen ons opzoeken gedurende de feestdagen. Ook voor hen regelen we dat ze mee kunnen zitten aan het kerstdiner voor live-a-boards. We laten ons helemaal verrassen over wat nu een "Traditional English Christmas meal" is.

Als de kerstdagen naderen versieren we eerst de Zeezwaluw, alvorens Anneke en ik het restaurant in de rood/groene versiering zetten en helpen met het opblazen en ophangen van ongeveer 100 ballonnen! We komen amper in Kerststemming, want in de stad Fethiye of wijde omgeving zien we niets van Kerstversieringen. Kerst is een Christelijk feestdag en voor de meeste Islamitische Turken heeft dit feest geen enkele betekenis.

De 1ste kerstdag om 12 uur start het feest met een gezellig welkomstdrankje en al rondwandeland kunnen we met iedereen kennismaken. Toevallig lopen we nog een Nederlander tegen het lijf die hier samen met zijn Nieuw-Zeelandse vriendin woont en aan iets onduidelijks "op het web" werkt.

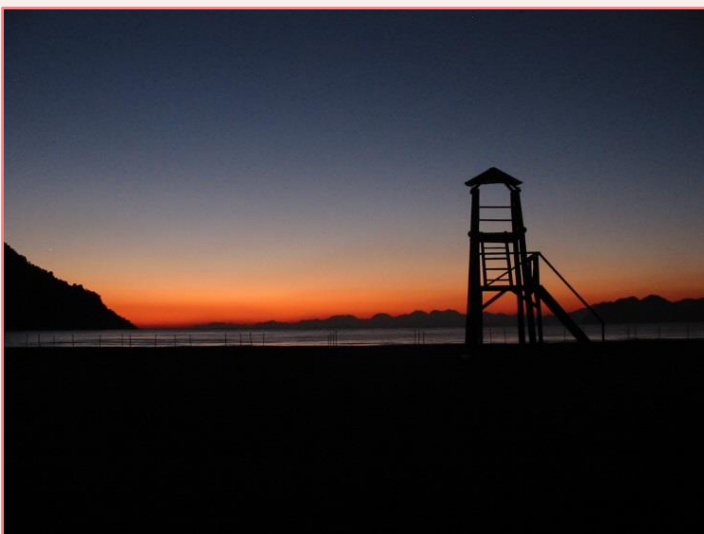
Overwintering in Fethiye, Turkije

Het diner blijkt "echt Engels" te zijn; bergen Turkey, voorzien van gravy (jus met een hoog cholesterol gehalte) roast patatos, Yorkshire pudding, lichtgevend enorme doperwtten en meer ander heerlijks. Wel lekker, maar vooral veel. Af en toe wordt een pauze ingelast voor een spelletje, quizvragen en het bezoek van Santa met cadeautjes! We genieten van de sfeer die het hele diner omgeeft en de zorg die de Engelse dames aan de hele organisatie van deze Kerst hebben gegeven. Om 9 uur 's avonds slaat de karaokewedstrijd toe en wordt het tijd voor ons, om weer terug te keren naar de Zeezwaluw. Nog even nakletsen over de dag onder het genot van een laatste drankje.

Oudjaar vieren we op 2 plaatsten. 's Middags gaan we naar Dalayan om met Ali, een Turkse kennis van een collega van Anneke, op het strand van het natuurreservaat te BBQen. Het is een bijzonder strand want op een groot gedeelte ervan leggen in de zomer de grote Caretta-Caretta schildpadden hun eieren en is het strand verboden gebied.

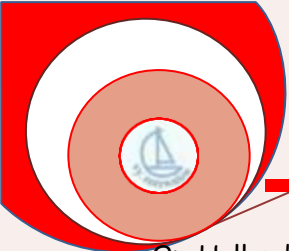

Het strand wordt 24 uur per dag bewaakt, maar omdat Ali bevriend is met de bewaking en de dienstdoende bioloog kunnen we samen met hen BBQen. Het is echt genieten om tijdens een sfeervolle BBQ helemaal bijgepraat te worden over het doen en laten van deze schildpadden en de zorg die nodig is om dit in stand te houden.

We ervaren het opnieuw als echt Turks om als buitenlander door een groep gedreven mensen zo gastvrij ontvangen te worden, zodat je je al snel onder vrienden voelt. Het is schitterend weer, de BBQ erg gezellig en geslaagd zodat we tot zonsondergang op het strand blijven.

Uitgewaaid en voldaan keren we terug naar Fethiye om snel de van te voren gemaakte hapjes te halen. Met zijn 4en gaan we naar Gerard en Germaine (SY Gan-Gan) waar Pieter ook al is. Aangezien het aardig winderig en koud wordt op de achterplecht van de Gan-Gan verhuizen we uiteindelijk met zijn allen in de gezellige warme kajuit van de Satisfaction.

Overwintering in Fethiye, Turkije

Op Hollandse wijze, helaas zonder oliebollen en appelflappen maar met een glaasje champagne in de hand, luiden we op het voordek van de Satisfaction het oude jaar uit.

Geheel in stijl met een Nederlands Oud en Nieuw glibberen we nog even over het voordek op een dun laagje ijs van de nachtvorst. Het wordt een memorabele avond en in de vroege uurtjes keren we weer terug op de Zeezwaluw, 2007 is begonnen.

Uitstapjes naar de oudheid

Anneke en Jan slapen en ontbijten in het hotel maar verder doen we heel veel samen en gaan er met het gehuurde autootje vaak op uit. Gewapend met 4 boekjes over Turkije² waaruit we een aantal bezienswaardigheden kiezen.

Als eerste bezoeken we Kayaköy. Dit stadje werd tot 1923 bewoond door Grieken en Turken. Dit gedeelte van het huidige Turkije behoorde vroeger tot het Ottomaanse rijk (Byzantium) en werd herhaaldelijk door Griekenland bezet. Griekenland claimde het als horend bij het "Groot Griekse rijk".

Na de Onafhankelijkheidsoorlog van 1923 werden de nieuwe grenzen van Turkije bepaald. Door een officieel decreet kwam een hele exodus opgang. Alle Grieken (Christenen) moesten Turkije verlaten terwijl alle in Griekenland levende Turken (Islam) naar Turkije terug konden keren. Nadat eenmaal de uitwisseling had plaatsgevonden bleven vele huizen in Kayaköy leeg.

Jan vindt op een wandeling, de toegangsweg naar Kayaköy, een adembenemende bergweg door de beboste bergen rond Fethiye. Na een schitterende autorit ontvouwt zich langzaam de hoogvlakte waar het oude Griekse dorpje ligt. We wandelen door een spookstad waar de aanblik van het knekelhuisje naast de kerk de sinistere sfeer zet.

In de ochtendzon klauteren we de berg op langs de eeuwenoude stenen trappen. Op de achtergrond horen we geiten en schapen die tussen de ruïnes op zoek zijn naar een maaltje. Geen huis heeft meer een dak, alle houten kozijnen zijn verdwenen terwijl het onkruid overal groeit en bloeit.

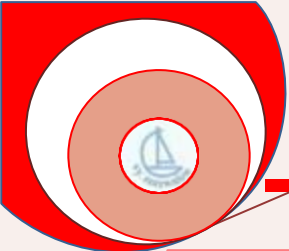

² 1 - Turkije, Capitoel reisgidsen, Suzanne Swan, van Reimst Uitgeverij, Houten, 2005 5de druk, ISBN 90-410-3369-6.

2 - Muğla, van Marmaris Toerist Information (www.mugla-turizm.gov.tr)

3 - Turkey, Lonely Planet. 7th edition, ISBN 1-86450-213-4

4 - Guide to Aegean and Mediterranean Turkey, Diana Darke, 1989, Michael Haag limited. PO Box 269, London, ISBN 0-902743-70-8.

Overwintering in Fethiye, Turkije

In de huizen zien we mooie beschilderde schouwen en kamers met wandschilderingen als stille getuigen van het leven van weleer. Bovenop de heuvel, met uitzicht over de 400 huizen en 2 kerken is het vooral de stilte die indrukwekkend is.

Vanuit Kayaköy rijden we via een stukje nog bestaande oude Lycische weg naar Ölü Deniz, een van de mooiste zandstranden in de omgeving. We zijn buiten het seizoen en de enige wandelaars op het strand. In de zon onder een olijfboom, zittend

op een muurtje drinken we de meegebrachte koffie.

Op de terugweg pikken we een Chineesje mee (op verzoek van Riens en mij), want het is lang geleden dat we dat gegeten hebben en genieten er erg van.

De westkust van Turkije herinnert aan de cultuur van de Lyciers die hier van circa 4000 BC tot 200 AC bivakkeerden. Zij legden in dit gebied mooie steden aan, terwijl wij in Nederland amper kans zagen om in onze berenvelletjes Bonifatius om zeep te helpen.

In de loop van de weken dat we gezamenlijk op stap zijn, bezoeken we ondermeer; Tlos, Letoon en Cadianda. Elk van de steden heeft zijn eigen sfeer en legendes maar wat ze allemaal zo indrukwekkend maakt is het feit dat we duidelijk buiten het toeristenseizoen zitten en daardoor de kans krijgen de restanten in ons eigen tempo op te nemen.

In vogelvlucht denk ik even terug aan de berghelling van Tlos, met het Byzantijnse fort boven de Lycische graven terwijl we in het diepe dal de contouren zien van een Romeins stadion en even verder vaag een Romeins theater. Letoon met de legendes van verzonken tempels en in kikkers omgetoverde bevolking omdat de kinderen van een Griekse godin hier geen gebruik mochten maken van de bron. We zagen ze nog zitten.

Tlos

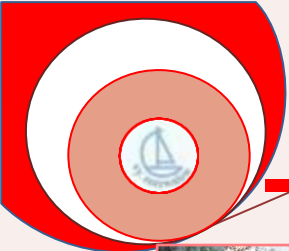
Resten Romeins Stadion

Letoon

Aan het zandpad door de bergen waardoor we Cadianda hoog in de wolken bereikten en in de nevel onze weg vonden tussen Lycische graven en Romeinse vestingen.

Turkije is voor ons ook het land waar je langs de snelweg (2 auto's per uur) een broodje gaat eten en waar de waard met handgebaren, ons Turks is mager duidelijk maakt dat hij ook een vijver vol forel heeft. Vervolgens eten we forel, salade, brood, patatten bij Turkse thee voor 25 YTL, circa 13 Euro met z'n vieren.

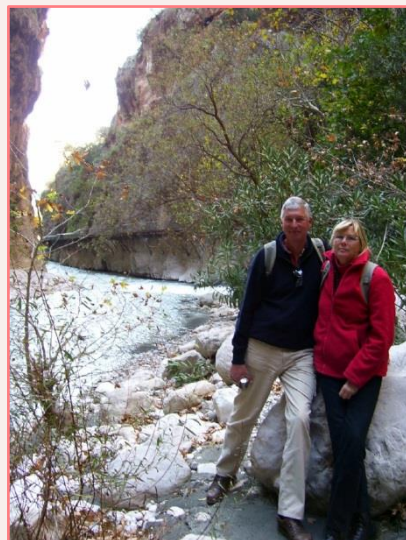
Overwintering in Fethiye, Turkije

Niet ver van Fethiye ligt de Saklikent-kloof, dit is een erg nauwe kloof tussen enorme steile wanden waar je langs de snel stromende rivier kunt wandelen. Bij aankomst blijken we ook hier de enige gasten te zijn. Het eerste stuk van de route loop je hoog boven de rivier over een houten vlonder die tegen de berg aan gebouwd is.

Na dit smalste stuk, verwijdt de kloof zich enigszins en daal je af naar de oever van de rivier. Het blijkt dat we niet verder kunnen wandelen omdat er te veel water in de razende rivier

staat, bovendien is het water ijskoud! De omgeving is van ongekende schoonheid en heel erg indrukwekkend.

Als je in SW-Turkije bent en op een zeilboot woont, mag je een bezoek aan Demre (het oude Myra uit de 5de eeuw BC) waar St. Nicolaas, de 4de Bisschop van Myra vandaan komt, niet missen. Het verhaal gaat, dat deze St, Nicolaas niet alleen de beschermheer van kinderen en zeevarenden is, maar ook de echte Nederlandse Sinterklaas.

Myra, de stad van Sinterklaas. De kerk was onder restauratie, maar wel te bezoeken.

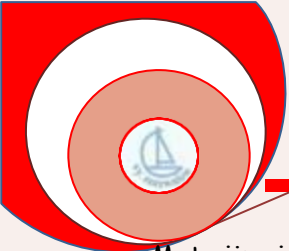
Beeld Sint Nicolaas

We bezoeken de gelijknamige kerk die op dit moment wordt gerestaureerd. In de bergwand onder de vestingruïne van het oude Myra bevinden zich bijzonder mooie Lycische tempelgraven en sarcophagen.

Theater in Myra

Vlakbij is ook nog een redelijk intact Romeins theater de moeite van het bezichtigen waard is.

Overwintering in Fethiye, Turkije

Met zijn vieren genieten we van al deze oudheden en legendes te midden van zoveel natuurschoon.

Retourtje Rhodos

Begin januari brengen we Anneke en Jan weer naar het vliegveld Dalaman en hun gezellige bezoek is weer veel te snel voorbij. Uitrusten kunnen we niet want onze visa³ verlopen de 8ste januari. We besluiten om met de boot uit te klaren en naar Rhodos in Griekenland op en neer te gaan. We kunnen dan van de gelegenheid gebruik maken om daar even groot in te kopen. De mede-yachties maken van de gelegenheid gebruik en leveren hun boodschappenlijstjes (bier, sterke drank en Nederlandse kaas) bij ons in.

Het weerwindow lijkt veelbelovend zodat we de boot zeilklaar maken. Van woonboot weer even terug in de zeiluitvoering. Na een tijdrovend en frustrerend rondje langs de officials om uit te klaren, kiezen we de 8ste het ruime sop.

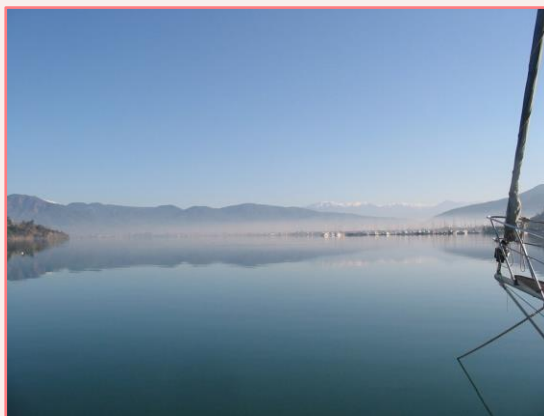
Het is een schitterende januaridag als we bij het eerste licht de baai uitvaren. Helaas staat er geen wind en worden de eerste 8 uur naar Rhodos, pruttelend afgelegd. De laatste 10 mijl kunnen we zeilen en in het vervagende licht valt het anker in het midden van de lege nieuwe haven. Het wordt een onrustige nacht want de aanwakkerende harde wind blaast recht de havenmond in.

Om 8 uur staat er al een flinke ongemakkelijke deining, we gaan ankerop en tuffen naar de [Mandraki Marina](#) om de hoek bij de oude stad. Direct tussen de havenhoofden zijn we de deining gelukkig kwijt en kunnen we met de boeg naar de wal naast een bekende catamaran afmeren. Nog half slapend neemt Reiner van de "Cat Jonathan" onze lijnen aan en kletsen we even bij.

Gedurende onze "vakantie week" op Rhodos, huren we een auto voor 2 dagen, doen inkopen, toeren een middagje over het eiland en gaan uit eten met de burens en andere Duitse "immigranten" in een typisch Grieks restaurantje.

Het onderwaterschip wordt ontdekt van aardig wat zeeleven nadat we een wetsuit in Riens zijn maat hebben kunnen bemachtigen. We kunnen gelukkig de "duikuitrusting" van Reiner gebruiken. Er trekt nog even een ongemakkelijk stormpje (9Bft) over de haven voor we de lijnen weer los kunnen maken om terug te keren naar Fethiye. Op alweer een bijna windloze dag, met volop zon, keren we terug in de schoot van de mede-yachties in Fethiye.

We worden hartverwarmend binnengehaald door iedereen en het afmeren op onze uiteindelijke plek verloopt voorspoedig. Direct zit de kuip dan ook vol om de meegebrachte lekkernijen te proeven en onze belevenissen te horen. De volgende dag doen we weer een rondje langs alle officials en we hebben opnieuw een 1-jarig Transitlog en een visum voor 3 maanden.

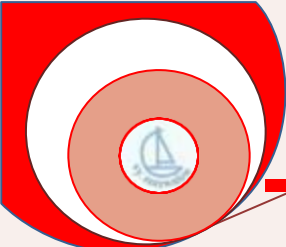

Onderhoud- en restauratiewerkzaamheden

Vóór alle feestdagen en bezoekers die in aantocht zijn, hebben we in november vele dagen doorgebracht met tandartsbezoek. Gedurende de zomer kreeg Riens last van een in de lengte doorgebroken kies. Tandartsbezoek in Griekenland leerde ons dat reanimatie van de kies te laat was. Het advies is; eruit en vervangen door een brug, wat lastig te realiseren is tijdens ons zwervend bestaan in de zomer.

³ Een visum voor Turkije is slechts 90 dagen geldig. Om het visum te vernieuwen moet je "even" het land uit en in om een nieuw geldig visum voor te krijgen. Het in en uit reizen kan indien nodig op dezelfde dag gebeuren.

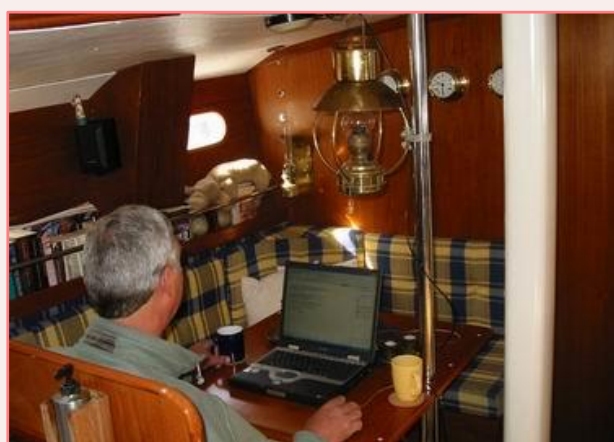
Overwintering in Fethiye, Turkije

Dus in Turkije zsm een tandarts gezocht. We wisten al dat de tandartszorg in Turkije op een hoog peil staat en gelukkig stukken goedkoper dan in Nederland. Na 9 bezoeken in 2 weken, zijn bij Riens 8 kiezen opnieuw (wit)gevuld, 1 getrokken en een 3-elementen brug geplaatst. Hierna zijn alle tanden en kiezen nog even keurig gepolijst. Vervolgens werden bij mij (in 2 bezoeken) 2 pijnlijke kiezen, opnieuw gevuld. We kunnen weer breeduit lachen en snoepen zonder dat het pijn doet!

Na de goede ervaringen met de gezondheidszorg in Turkije, testen we begin februari het vakmanschap van de bootstoffeerder. De Zeezwaluw heeft nl nog steeds de kussens en bekleding van de nieuwbouw (1983) en het schuimrubber begint aardig gaar te worden terwijl de stof (bruin/beige) out-dated begint te raken.

Op advies van een van de yachties gaan we op een dag met het grootste zitkussen (2m lang) per dolmush naar een stoffeerder.

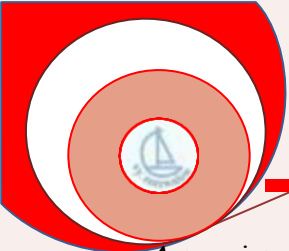
Na enige uitleg door de man over soorten schuimrubber en prijzen worden we het samen eens. We kiezen voor de zwaarste kwaliteit schuimrubber, voorzien van nieuwe stof, ritsen en opgenaaid klittenband. Om 4 uur 's middags wordt het kussen weer aan boord afgeleverd. De stoffeerder heeft keurig werk geleverd en we vragen hem om een prijsopgave voor de rest van de kussens in de zithoek.

Voor 4 zitkussens nieuw schuimrubber en bekleding en voor de 7 rugkussens alleen nieuwe bekleding

incl. maakloon gaat het ons 370€ kosten.

We gaan akkoord na een rondje loven en bieden en de man neemt direct alle kussens mee zodat we die avond helemaal kaal zitten! 24 uur later zijn de kussens klaar en worden aan boord gebracht. Niet te geloven dat ze het zo snel gemaakt hebben. Met een metertje van dezelfde stof maken we vervolgens wat tafelkleedjes en gordijntjes terwijl de stoffeerder ons nog 2 show kussentjes cadeau doet, omdat hij onze oude kussens mee mocht nemen. Net op tijd voor de viering van Ineke's verjaardag en het bezoek van Marjolein en Henk hebben we een geheel nieuwe en vrolijke kajuit met de geel/blauw geruite kussens.

Overwintering in Fethiye, Turkije

Aangezien we nu toch lekker bezig zijn met diepte investeringen, ontwerpt Riens een nieuwe onderhoudsvrije loopplank van aluminium en RVS. De houten plank die in Fiumicino het levenslicht zag wordt door de schepper afgekeurd.

Hij (de plank) buigt verder door dan gewenst en de 6 laklagen zijn na 1 seizoen als sneeuw voor de zon verdwenen. Via Asym, een van de Turkse yachties hier, komen we terecht bij een bedrijf wat aluminium en RVS kan leveren en lassen. De baas van de winkel, neemt met Riens de tekeningen door en geeft aan dat hij het ontwerp kan maken tegen een redelijke prijs.

Na 3 dagen moet Riens even checken of alles klopt voor de onderdelen in elkaar gezet worden. Henk en Marjolein zijn intussen bij ons op bezoek en met hun huurauto wordt na 2 dagen de nieuwe stevige loopplank van 2.70 m opgehaald. Nadat de houder voor de fixatiepen in het achterdek is geplaatst, kunnen we de loopplank in gebruik nemen.

Dankzij het opstaande randje en het profiel op het vlakke gedeelte, behoren glij- en glibberpartijen met ongewenste zwempartijen tot het verleden. Hetzelfde bedrijf maakt voor ons nog een nieuw (eveneens door Riens ontworpen) RVS lummebeslag, zodat de giek weer rammelvrij aan de mast is bevestigd.

Flitsbezoek en laatste klusjes

Tijdens het 5-daagse bezoek van Henk en Marjolein hebben we heerlijk kunnen bijkletsen, uitgebreid oudheidkundige opgravingen bekeken, stevig berg-op en -af gelopen, met de auto over een ongeplaveid geitenpaatje gereden om op de top van de berg een deels Lycische en deels Romeinse stad te bekijken.

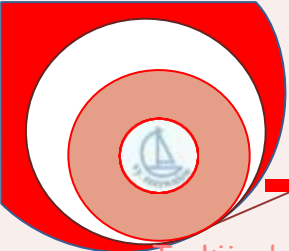
Naast lekker eten in een aanbevolen Turks restaurant in Fethiye, hebben we ook onderweg gewoon langs de kant van de weg op plastic stoeltjes kakelverse, zo uit de vijver, gegrilde forel of een broodje gegrild vlees genuttigd.

Henk heeft met succes en genoeg de Turkse barbier uitgeprobeerd, waar hem letterlijk het ouderwetse mes op de keel werd gezet, terwijl Marjolein op de markt bij de verkoper van Diesel herenriemen tot op de bodem ging bij het afdingen.

Het gezellige bezoek was evenals in Rome weer veel te snel voorbij.

Na het vertrek van Henk en Marjolein hebben we nog 4 weken de tijd om wat kleinere klusjes af te werken die we ons voorgenomen hebben. Voor de bakstagen wordt een nieuwe RVS-bevestigingspunt tegen de opbouw gemaakt, waardoor we makkelijker door het gangboord kunnen lopen. Zo wordt het luik in de kombuis, het kajuitluik bij de ingang en de trap met de verfstripper (wat een uitvinding) van alle lak ontdaan en opnieuw in -tig lagen lak gezet. Het ziet er weer uit als nieuw. Eindelijk hebben we de T/T Zeezwaluw en het ALC-logo op ons rubberbootje geschilderd terwijl de facelift met de opblaaskiel wonderen doet bij het varen met de BB-motor. We moeten nog "even" voor inspectie de mast in, waarna we weer helemaal seizoen klaar zijn.

Overwintering in Fethiye, Turkije

Turkije, bevalt het ons?

Turkije is ons de afgelopen winter erg goed bevallen. De mensen zijn vreselijk aardig en open, de stad heeft alles wat we nodig hebben, terwijl op korte afstand vele dingen zijn te bewonderen en de mede live-aboards aan de steiger vrienden zijn geworden. Dit jaar waren er 2 Nederlandse, 1 Zuid-Afrikaans, 2 Turks/Duitse en een Duits schip met live-aboards. Het hotel is in de winter wel open, maar heeft geen tot minimale service dus niet meer aan te bevelen.

Het klimaat was stukken warmer en droger dan verwacht, zo nu en dan een stormpje waardoor we lagen te schommelen aan de steiger en in ons mandje, terwijl af en toe een tropische regenbui de lucht weer klaarde.

De dieselmachiel heeft nooit gebrand want het elektrische kacheltje kreeg het heerlijk warm als het wat kouder was. Het 4 seizoenendekbed heeft slecht 1 week dienst gedaan terwijl de winterjassen nog steeds in het vooronder liggen begraven.

Kortom, klinkt naar herhaling en dat is precies wat we gaan doen. Vanaf 1 november 2007 hebben we weer een ligplaats besproken aan deze steiger te Fethiye. Na ons zeilseizoen richting het noorden van Turkije en de Griekse eilanden, zakken we met de Meltemi, de harde noordenwind in de zomer weer af naar het zuiden om hier nog een winter te gaan genieten.

Note: Al ons emailverkeer gedurende de winter ging via Wi-Fi. Een USB-stick, met 5m verlengkabel en een "frietschep" als antenne (zie foto) aan de mast, hebben ons een perfecte ontvangst gegeven.

